

65

Un castel și un parc
cu destin tragic

Kachanivka

Acest loc de o frumusețe uimitoare este cunoscut sub numele de „Domeniul Tarnovsky”. De ce este diferit de alte parcuri de castele? Este strâns legat de numele glorioase ale multor celebrități mondiale. Moșia a fost dată contelui Rumyantsev-Zadunaisky în dar de către împărăteasa Ecaterina a II-a. Dar, la scurt timp după aceea, domeniul a trecut ca moștenire la familia Tarnovsky și, datorită lor, a dăinuit până la apogeu. În anii 1820, a fost construit un palat magnific în stil clasicist, înconjurat de un parc uriaș; au fost săpate iazuri, dintre care două – Bolshoy (cel mare) și Mayorsky (al maiorului) – seamănă cu lacuri uriașe; au fost construite foișoare și pavilioane; au fost ridicate sculpturi; au fost construite grote și poduri. Dar faima Kachanivkăi nu provine din meritele arhitecturale ale domeniului, ci din istoria sa. De-a lungul deceniilor, elita literară și artistică a epocii a vizitat mai multe generații de Tarnovskys. Scriitorul Nikolai Gogol (nr. 36) și compozitorul Mihail Glinka, care a lucrat aici la opera sa „Ruslan și Ludmila”, au stat mult timp; artiștii Brullov, iar mai târziu Repin și Makovsky. Viitorul poet național al Ucrainei Taras Șevcenko (nr. 31) a fost aici de multe ori. Artiștii vizitatori au pictat priveliștile din Kachanivka și au lăsat picturile lor drept cadou pentru gazdele ospitaliere. Tablouri de Brullov, Șevcenko, Repin

UCRAINA FERMECĂTOARE • TOP 100

și Serov constituiau nucleul colecției, care mai cuprindea tablouri de Van Dyck, Sternberg, Aivazovsky, Kiprensky, Tener și alții. Pe lângă galeria de artă, Kachanivka era renumită pentru colecțiile sale, inclusiv pentru o colecție de antichități ucrainene. Unul dintre Tarnovski a cumpărat sabia hatmanului Hmelnițki (nr. 46), obiecte personale ale lui Polubotko și Mazepa (nr. 45) și multe alte lucruri neprețuite. Din păcate, după revoluția bolșevică, proprietatea a fost naționalizată și lăsată în voia sortii. Colecții prețioase, picturi și sculpturi au fost parțial distruse, parțial furate. Parcul și multe clădiri, inclusiv palatul cu 76 de camere, s-au degradat, foișoarele și grotlele au fost distruse, iar mulți copaci seculari au fost tăiați pentru lemne de foc de către țăranii vecini. Domeniul a fost folosit ca spital în timpul războiului și ca sanatoriu pentru tuberculoză în anii 1970. Abia atunci a început renașterea sa treptată. În prezent, Kachanivka este o rezervație națională, iar lucrările de restaurare se desfășoară pe toate cele 732 de hectare. *V. U.*

50.8367902
32.6530932

Rezervația Istorică Națională „Kachanivka”
Kachanivka, Regiunea Cernihiv

66

Cel mai romantic parc
dendrologic al țării

Sofiivka

Sentimentele pe care Parcul Sofiivka le trezește în rândul numeroșilor săi vizitatori nu sunt mai puțin romantice decât istoria nașterii sale. Acesta a fost înființat în 1796 în Uman de către proprietarul acestui oraș, contele Potocki, pentru soția sa, devenind ulterior un cadou de ziua ei de naștere. Contesa Sophia, al cărei nume îl poartă parcul, a fost una dintre cele mai faimoase doamne ale timpului său, o Mata Hari a secolului al XVIII-lea. De origine greacă, curtezană, iubită de multe persoane nobile și auguste, acceptată la toate curțile regale din Europa, a devenit celebră ca femeie de o frumusețe de nedescris, cu o minte strălucită, spioană și aventurieră. Când l-a întâlnit pentru prima dată pe Potocki, era căsătorită cu contele De Witt și avea deja 35 de ani – în acele vremuri, acesta era practic începutul bătrâneții. Cu toate acestea, unul dintre cei mai puternici și mai bogați magnati ai Poloniei a cerut-o în căsătorie. În ceea ce privește crearea parcului, Potocki a vrut să îi facă pe plac iubitei sale, așa că i-a ordonat inginerului Ludwig Metzel să facă din Sofiivka „una dintre primele grădini din Europa”. În plus, Metzel avea un buget nelimitat și putea angaja câți muncitori dorea, iar acest lucru a jucat un rol decisiv. Este interesant faptul că structura parcului este complet improvizată. Metzel a folosit cu îndemănare relieful tere-

nului, dar fără niciun plan preliminar. Sofiivka este un lanț de lacuri conectate prin canale, bazine și iazuri create de râul Kamianka. Uneori apa se strecoară prin tuneluri în stânci, alteori iese la suprafață. Parcul este plin de grote, stânci, foișoare, cascade și fântâni. Aici cresc nu numai specii locale, ci și specii exotice de arbori și arbuști. Aleile șerpuitoare și umbroase sunt decorate cu sculpturi. Astăzi, Sofiivka este un Arboretum Național și un loc preferat de vacanță. Turiști din întreaga lume vin aici. Puteți naviga cu o barcă pe râul subteran Acheron, puteți merge cu feribotul sau gondola, puteți merge cu trăsura pe alei, puteți face fotografii excelente (inclusiv în straie din secolul al XVIII-lea), puteți călări, puteți închiria o barcă sau un catamaran, vă puteți plimba în parc singur sau cu un ghid. Pe acolo se perindă mereu o mulțime de tineri căsătoriți: se crede că săvârșirea unei căsătorii la Sofiivka este cheia fericirii și a iubirii. V. U.

48.7633692
30.2203389

Parcul Deondrologic Național „Sofiivka”
Uman, Reiuena Cercasî

Unul dintre cele mai vaste
parcuri din Europa de Est

Parcul Alexandria

La fel ca Sofiivka din Uman (nr. 66), Parcul Alexandria poartă numele proprietarului său, contesa Alexandra Branițkaia, soția Hatmanului Coroanei Poloneze. După ce a primit în dar de la soțul ei moșia din Bila Tserkva (87 km la sud de Kiev), contesa a dorit să creeze la reședința sa un parc romantic și elegant, nu mai puțin minunat decât modelele europene, și să-i dea numele ei. Arhitectul francez Muffo a realizat proiectul general de amenajare; au fost, de asemenea, delegați din Europa grădinari și arhitecți peisagiști. Parcul conține compoziții în armonie cu peisajul de pădure-stepă și cu pitorescul râu Ros. Pe insule au fost construite foișoare și pavilioane, iar peste canale au fost aruncate poduri elegante. Teritoriul vast al parcului include iazuri, cascade, paturi de flori, sere și orangerii. Aleile sunt decorate cu numeroase sculpturi din marmură și bronz, de la chinezoaice și înțelepți chinezi, la imagini ale lui Mercur, Diana și o statuie a unui războinic grec. Rotonda și colonada Echo, cu acustica sa excelentă, sunt foarte populare în rândul vizitatorilor – dacă șoptiți un cuvânt la un capăt, acesta poate fi auzit perfect la celălalt. Din nefericire, parcul a fost grav avariat în prima jumătate a secolului XX și mai ales în timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Palatul Austeria, sala de bal și Pavilionul Regal nu au supraviețuit. As-

tăzi, Alexandria este unul dintre cele mai mari parcuri de acest gen din Europa și al doilea ca mărime din Ucraina. Suprafața sa este puțin peste 200 de hectare. Principalul lucru pe care trebuie să-l faceți este să luați cu voi niște sandvișuri și o pătură, pentru relaxare, și nu uitați să purtați pantofi confortabili. *V. U.*

49.8122572
30.0652715

Parcul Alexandria
Bila Tserkva, Regiunea Kiev

Baza energetică și de
carburant a țării

Donbas

Bazinul carbonifer Donețk este un uriaș depozit de cărbune format pe locul fostei Mări Tethys, care se întinde pe toată jumătatea estică a Rusiei europene și pe jumătatea vestică a Asiei. Mările Caspică și Aral sunt ceea ce a mai rămas din el ca urmare a schimbărilor geologice și climatice. Bazinul carbonifer Donețk se extinde dincolo de Urali și este împărțit în Donbasul de Vest, o regiune minieră din Ucraina, și Donbasul de Est, care aparține Rusiei. Zăcămintul a fost descoperit în 1721. La sfârșitul secolului al XIX-lea, a început dezvoltarea industrială, ceea ce a dus la o creștere accentuată a populației și la construirea de întreprinderi de metalurgie feroasă, industrie chimică și inginerie mecanică. Donbasul de Est a jucat un rol important în baza de combustibil și energie a Ucrainei, precum și pentru multe alte republici din perioada sovietică. Aici, în 1954, pentru prima dată în lume, a fost folosită fracturarea hidrolică a straturilor de cărbune pentru extragerea metanului. Această metodă sporește radical rata de curgere, adică volumul de produs extras pe unitate de timp. Donbasul ucrainean are propria stemă: un diamant (unul dintre simbolurile heraldice, de culoare neagră), vârful scutului francez indică depozitele de cărbune, iar câmpul de aur arată palmierul negru sau, în cea de-a doua versiune, azuriu al lui Merțalov.

47.5634002
37.3164887

Regiunea Donețk
Regiunea Luhansk

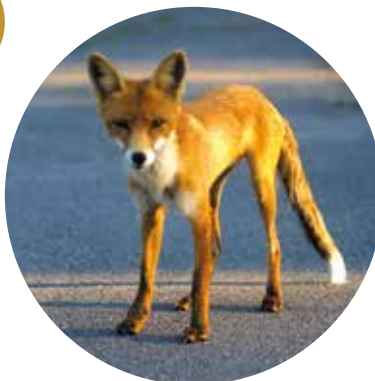

Acesta este un palmier forjat dintr-o șină de fierarului Alexei Merțalov, care a câștigat Marele Premiu la Târgul Internațional de Industrie de la Paris în 1900. *v. U.*

69

Cel mai cunoscut
loc din Ucraina

Cernobîl

Acest orașel din regiunea Kiev, situat pe malul râului Pripyat, a devenit celebru în întreaga lume după dezastrul de la centrala nucleară. De fapt, istoria sa începe în secolul al XII-lea. Un detaliu interesant – din secolul al XVII-lea până la sfârșitul secolului al XIX-lea, a fost un oraș privat, adică a aparținut în totalitate nobililor Chodkiewicz, care l-au vândut statului în 1896. În aceste nouă secole, Cernobîl a făcut parte din Marele Ducat al Lituaniei, din Comunitatea Polono-Lituaniană, din Imperiul Rus și din URSS; a supraviețuit unor perioade tragice de ocupație în timpul Primului și celui de-al Doilea Război Mondial. În 1970, aici a fost construită prima centrală nucleară din Ucraina. Cu toate acestea, la 26 aprilie 1986, la ora 1:23, o serie de explozii au distrus reactorul și clădirea celei de-a patra unități de putere de la centrala nucleară de la Cernobîl. Acest accident este cea mai mare catastrofă tehnologică din istoria omenirii, sute de cărți au fost scrise despre el și zeci de filme au fost realizate; consecințele sale sunt încă studiate de oamenii de știință din întreaga lume. S-a întâmplat dintr-o varietate de motive, inclusiv probleme tehnice și o confluență de circumstanțe. Cernobîl a fost una dintre ultimele așezări care au fost evacuate din Zona de excludere, ceea ce s-a întâmplat la 5 mai. Atunci, aici au fost amplasate sediul de lichidare,

51.3885760
30.0978195

Zona de excludere Cernobîl
Regiunea Kiev

UCRAINA FERMECĂTOARE • TOP 100

conducerea, armata și agențiile auxiliare. După curățare, a apărut o nouă populație permanentă, personalul de serviciu al centralei nucleare de la Cernobîl. Astăzi, Cernobîl este un oraș sigur, cu numele neoficial „Capitala radiațiilor”, și se află printre primele zece cele mai poluate orașe din lume. Cernobîl din secolul XXI este simbioza ciudată a unui centru turistic, unde vin grupuri oficiale și neoficiale din întreaga lume, locuri de pelerinaj pentru căutători, un oraș post-apocaliptic dărăpănat și oraș de serviciu unde sunt găzduiți angajații centralei nucleare de la Cernobîl, oamenii de știință și agențiile de servicii. În același timp, există magazine și baruri; o stație de autobuz; singura biserică funcțională din Zona de excludere, cu faimoasa icoană „Mântuitorul de la Cernobîl”; muzee, inclusiv o expoziție de roboți folosiți în lichidarea accidentului; și monumente ale lichidatorilor, între care apar constant altele noi. V. U.

